

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 252.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000174240/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Lidt efter sagde han: »Er det ikke den unge Baccalaureus Tilivallensis?»

»Jo. Har I Tid at tale med mig, Hr. Doktor?»

»Det faar jeg vel have.« — Doktor Martin gned sig forfrossen i Hænderne, — saa rejste han sig og slog Armene mod sine Sider. — »Det bliver ved at være koldt.« sagde han.

»Maa jeg spørge jer, Hr. Doktor — inden jeg kommer til mit rette Ærind — om her ikke har været engang i Vinter en Ridder von Hohenwaldau hos jer?»

»Jo.«

»Ja, han talte forinden med mig om sit Ærind til jer, — men jeg saae ham ikke siden, saa jeg vidste ikke, om han havde faaet det udrettet.«

»Jo. Men han forlangte vel, I skulde tie med det?»

»Han hviskede det til mig, saa —«

»Ja, ikke for min Skyld! — For jeg svarede ham Nej. Men hvorfor vilde I vide det?»

»Nej, nu kunde det ogsaa gjøre mig det samme. Men det var den Gang min Mening, at jeg vilde have rejst med ham, — hvis I havde sagt Ja.«

»Vilde han da have givet jer Lov til det?»

»Det sagde han.«

»Men af hvad Aarsag vilde I paa den Rejse?»

Tilio saae sig noget forlegen omkring: »Han sagde, at da kunde jeg lære at leve.«

»Naar I fulgte med Ridder Franz til Ebernburg? — Det kan jeg ikke vide. Det kom mig for — efter hans Snak til mig — at hvad der laa ham mest paa Sinde, var Kjødets Lyst.«

Tilio blev rød i Ansigtet, — men sagde saa: »Mit rette Ærind til jer, Hr. Doktor, var ellers dét, om — I vilde tillade, at jeg rejste med jer, naar I skal til Worms?»

»Nej, hvad skulde I vel dér? — Og der bliver ingen Plads. Vi er fem Mand til Vognen. Det er nok for Hestene saa lang en Vej.«

»Ja, men den ene Mand er vel Kudsken. Kunde jeg saa ikke blive ham?»

»I mangler ikke for Svar!« sagde Doktor Martin og lo, idet han satte sig igjen ved Bordet. »Men kan een Baccalaureus kjøre tre Heste? Det skulde vel sært være.«

»Nu seer jeg, hvorfor Gud bevægede min Fader, saa han lod mig gaa saa lang en Tid ved Arbejdet derhjemme, forinden han vilde lade mig komme til Studeringen: Jeg har